

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

5

Emnenr.

Fylke: Telemark

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Seljord

Emne:

Bygdelag: Langlim

Oppskr. av: Ola Bakken

Gard: Bakken

(adresse): Flatdal

G.nr. 114 Br.nr. 1

1

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Transport av høy.

Næsten kvar gard her i Lærdal
 har utslått på staulan' (rotarar)
 Desse slåtter ligg 1-5 Km. frå garden.

Vår staule, Skor, ligg 3 Km. undan.

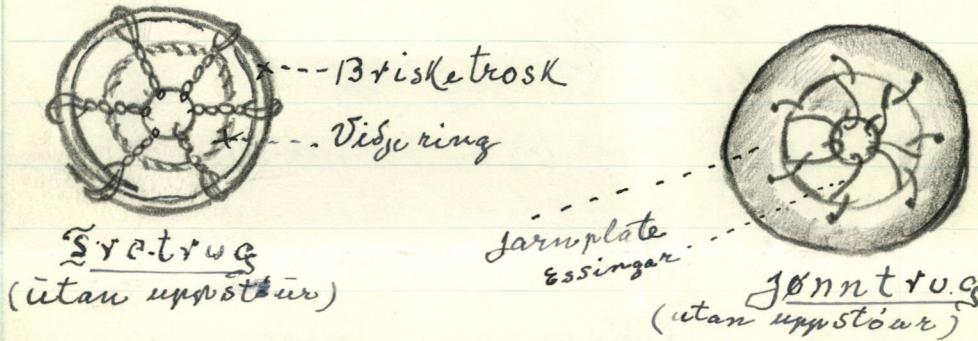
Skrapslåtten i heiane har minna
 etter Kvart - det løner seg dårlig med
 leighjelp i samle for på denne måten.

Medan sime gardar for hundre år
 sen hadde halve fjot på heii, har
 dei no $\frac{1}{4}$ og mindre. Dei har issadem
 dyrka meir heime på garden, og fått
 meir høy og lettre. For skraphøyet
 utgjorde mykje finn, bjonnebøk, lågras
 blåsprett og stor. Vart des seinlige
 og uslede og klent bøksla, var det like
 verdt som høy. Berre heidehøyet på
 staulan' var bra - buru og konteng og
 smyli og blekhegras. Det gredde fram
 der selvvollen vart grindfaren med
 sau og geit og stornaut.

Den vanlege måten å frakta
 høy på - og som har vore nytta fin

5

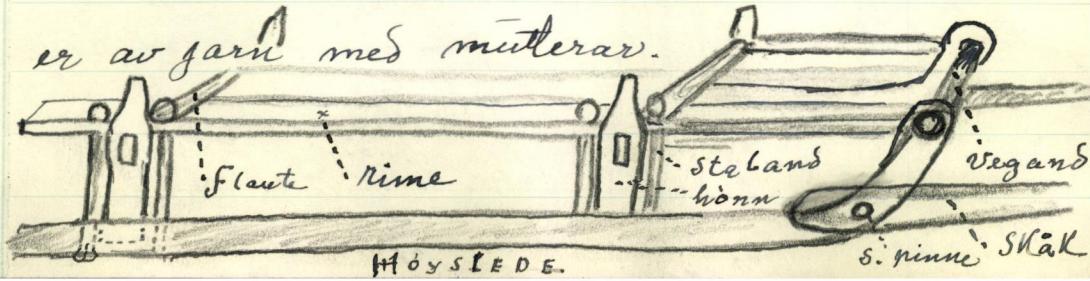
uminnelege tider - er å køyra heim
høyet på vinterføre på sleda med grin-
dar og kjerur (darrar) for. Køykøyringi
tek ikkje til som oftast før etter fol
- då isane vert sterke og smoen så stor
at ein kan få gera veg i ulende og
ukoile. Rom smoen stor, så det
var vanskeleg og grunnbrøytte, mytla
ein trūgar. Dei kunne vera anten tre-
trūgar med vidjer til oppstørur og på-
binding eller garntrūgar med grov garn-
steng til oppstørur og sprettekrimar
med messeng- eller garnsglyper (sger)

Var det bratt so lasset skaut på,
mytla ein vrest. Den kan vera av ei
grov vidje (svige) eller ein garnkjetting
som ein slør kund meien ved fremste
honne'.

Eit vetrerass med høg rekna dei
two sumarslass, og helst $1\frac{1}{2}$ - 2 skip-
pund á 160 kg.

Køysleden var garnskodd, med sjølv-
vaksne meiar, sterke flautetre, honn og
rimar. Vegandet måtte vera av seig vee,
lik eins sta'bandi - som no i seinare tid
er av garn med müllerar.

Før var stabandi støtt av tre - tverrljørde
ein turme i tverrmål - driven gjennom rimen.
Kvar side av hønnet og gjennom meien, der
dei vart dugleg opita (åretta.)

Vær det astemear gredde dei seg
oftast utan skoning.

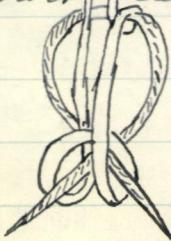
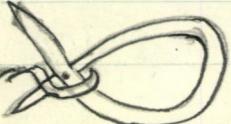
Skjækene var av lauvved (bjørk) og
festet med skåkepinnar av jarn. Bak
havet på meien.

Kjerrun' (darran') var bøgde som ein
stor klave - anten av ein eller to økse
gar med ein tverrstokk. Bjørketeinar gikk
både lodret og vassrett som ein grov-
møska netting. Dei var festa til rimen
med vidjer eller snor. Føst oppå på
kvar kant var hengar av vidjer til å
kneppe inn på grindan'

Grindan' var av leine granripler
med tri stive, flate slimsar - millom
desse felta vidjeteinur i 15 cm frå stand.

Folk som ingen hest hadde
laut skifte til seg hest i arbeid - men
lag høyet ikke for avbaggleg til det, drag
dei gjeve på ein dragslede, (kjakkje) den
var meir granugjord og lett vind. Eit halvt
skippeund var vanlig kjakklass, men ein-
skilde ovgaster, drag eit heilt skippeund.

Lasset varf gurd med strūtaing;
i enden av tauji var ei hekt av
briskeleppnar. Tauji varf blest med
hekkeknute.

På staulan' vert mykje mytta stuttgá til slatten, for der er ofte trongt og steinut, og det gilds i få med seg kvarstobraet og det snaust. Det er stor Kunst å kunne leite ein gjá - han må byrast kross som ein rakkniw. - og styrast slik at han minst mogeleg vert steinhoggen.

Højet på heiam vert bama i sleda, sumarsleden tek snaust eit skippund. Men ein kan gemma det med riva og lessa det i taug og bera det på ryggen. Ei byrd er vanleg ei vikt 3½ skippund - 40 kg.

Ein høgberar treng inga hjelp til å få byrdi på rygg - ved i fesla seg og samstundes liggj seg bakover og stuppar seg fram på læie knei - kan ein reise seg med den største byrd.

[Har sjølv eit år bore på min rygg 50 skr. høg - då eg vanta best.]

Ein skilde har bære høg i tjeld (ullteppe) andre mytta kressa, d'er ei stor korg med feslar på ellers bærearmad.

Dragkjerre har også komme no i seinare tid med grindar og kjeror og leotn av pressering. Det går an å dra 2½ skr. med dragkjerre der som lendeit er flatt og fint.

Løypestreng er utgjens til høgfrakk her i Seljord - bære til ved.

